

Obsah

14

2022

Často

mám z titulu své pracovní pozice na VŠCHT možnost účastnit se nejrůznějších jednání s rozličnými účely. Někdy jsou to akty vážné, kde se rozhoduje o strategických krocích s významnými dopady na chod školy, jindy zase tak vážné nejsou, třeba když se dohadujeme o tom, proč má inzerát barvu fialovou a ne růžovou (závažnost aktu ovšem nemá vliv na intenzitu interakce, růžovou by přirozeně vybral jen nevzdělanec). Jedno mají všechny na ta dohadování společné – nebyla by možná, kdyby účastníci (ať už vědomě, či nevědomě) nectili podstatu komunikace, již je vůle ke spojení (latinské *communicatio* znamená právě spojení). Nevím, jak je tomu ve vašem případě, ale já ta slova vnímám velmi pozitivně. Vyvolávají ve mně pocit základní lidské sounáležitosti a velké příležitosti pro všechny, kdo chtějí naslouchat a domluvit se. A to přes všechny negativní zkušenosti (a že jich bylo), kdy se spojení nepodařilo, bylo plné šumů, zloby nebo manipulace.

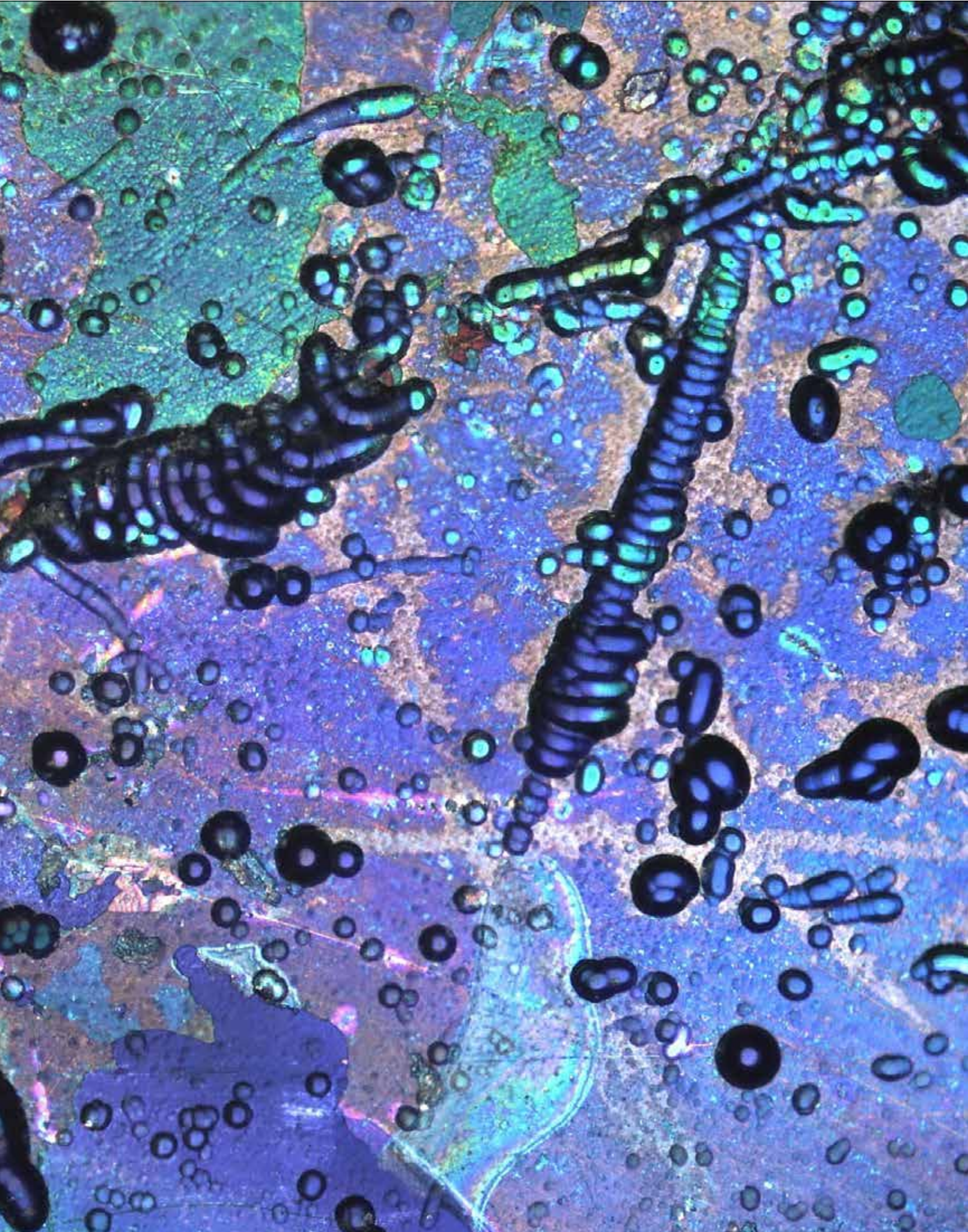
Ať vám aktuálně navázané spojení s autory SPINu nic předčasně nevyruší!

Michal Janovský

3	Pod mikroskopem
4	Rozhovor s Janem Holubem
7	Vektor
8	Národní technická knihovna
10	Nový děkan FTOP – Pavel Jeníček
13	Nový děkan FCHT – Petr Zámostný
16	Ohlédnutí
18	Culture shock
19	Abslvent
20	Stroj času
21	Nenechte si ujít Hledá se
22	Zamyšlení Jana Bartáčka
23	Knižní inspirace
24	Z hloubi duše
26	Mentoring
27	Projektové centrum
30	Zákoutí
31	Co na to doktor Kachekran?

Redakce
Šéfredaktor
Kontakt na redakci
Design a sazba
Foto na obálce
Spolupráce

Petra Karnetová, Jan Kříž, Lumír Košař, Bára Uhlíková
Michal Janovský
michal.janovsky@vscht.cz
Annemarie Havlíčková
Jan Havlík (*Elektrolýza roztoku obsahujícího Yamadův univerzální indikátor*)
Vladislava Kůželová, Jolana Lukešová, Jan Bartáček,
Jan Havlík, Anna Ničová, Richard Nevšímal, Zuzana Steklá,
Národní technická knihovna, Projektové centrum VŠCHT PRAHA

Supramolekulární gridy jako revoluce v ukládání dat

Tereza Koubková
Foto: Georgii Korupaev

Ing. **Jan Holub**, Ph.D., nastoupil v roce 2007 na program Chemie, později se ale při svém studiu naklonil spíše k organické chemii, kde se ve skupině profesora Lhotáka zabýval substitucí kalixarenů (kalix[4]arenů). Po dokončení studia na VŠCHT Praha se vydal za doktorátem do Francie, kde se věnoval supramolekulární chemii pod vedením jednoho z jejích největších inovátorů/propagátorů, držitele Nobelovy ceny za chemii Jeana-Marie Lehna. Poté zamířil na postdoktorandskou stáž do španělské Tarragony, kde se zabýval výrobou vodíku oxidací vody a amoniaku pro udržitelnou vodíkovou ekonomiku. Znalosti ze svých studií se rozhodl využít ke zkoumání efektivnější alternativy křemíkových čipů, čemuž se plánuje věnovat ve svém výzkumu Supramolecular grids: Versatile scaffold for multivalency studies and surface engineering, kterému byl udělen iniciační grant Fondu Dagmar Procházkové.

Vaším cílem je vytvořit náhradu za křemíkové čipy. S čím při této snaze budete pracovat?

Nacházíme se na poli koordinační chemie, což je oblast mezi chemií organickou a anorganickou. Naším hlavním zájmem jsou supramolekulární gridy, což jsou komplexy, které se samy skládají, mají větší dimenzionalitu a více aktivních center. Jsou specifické tím, že mají přesně definovanou geometrii, což je dělá velmi zajímavými pro obory, jako je nanoelektronika a povrchové inženýrství. Tím, že jsou jejich struktury velmi pravidelné a obsahují kationty kovů, které mohou mít různá oxidační čísla, je možné v těch oxidačních číslech ukládat informace. Díky tomu, že mají velmi pravidelnou strukturu, je informace pevně prostorově fixovaná. To umožňuje její specifické čtení, které se zpětně může přenést do vizualizace dat, která tam jsou uložena. Jedná se o alternativu ke křemíkovým čipům, která by umožňovala několikanásobně vyšší hustotu zápisu dat.

Jaké jsou následující kroky, které po odstavení výzkumu podniknete?

Nejprve bych se rád zaměřil na nanoelektroniku a rozvíjel přípravu a funkcionalizaci supramolekulárních komplexů, která by nám je umožnila poskládat do větších supramolekulárních celků, nejprve ve 2D a potom i ve 3D. Dále bych rád rozvíjel multivalentní interakce oněch molekul, protože mohou fungovat analogickým způsobem jako třeba polymery nebo dendrimery. Při vhodné funkcionalizaci by se daly využít ke studování různých interakcí, a to nejen v neživé sféře, ale i se živým materiálem, analogicky k dendrimerům, které mohou být také funkcionalizované a použité třeba jako multivalentní inhibitory.

Co vás přivedlo k tomu se věnovat zrovna výzkumu supramolekulárních gridů?

Na podobných molekulách jsem pracoval již v průběhu mého doktorátu, který jsem dělal ve Štrasburku v laboratoři Jeana-Marie Lehna. Tam jsem se věnoval interakcím jednotlivých molekul a jejich reakcím na změnu prostředí, konkrétně iminovým vazbám mezi aldehydy a aminy, které jsou v závislosti na podmínkách reverzibilní. Právě jejich reverzibilita nám umožnila budovat z nich samoskládající se struktury a systémy, které odpovídaly na vnější podněty, například na kationty kovů nebo pH. Jean-Marie Lehn je původně vystudovaný filozof, a tak byly tyhle naše hrátky s chemickými rovnováhami a kombinatoriální chemií doprovázeny snahou o odhalení základů prebiotického života: jak se hmota vlastně skládá, jak spolu molekuly interagují a skládají komplexnější a komplexnější systémy, které později vedou ke vzniku života. Když jsem doktorát dokončil, tak mi bylo líto, že ty molekuly nemají žádné hmatatelné a praktické použití, tak jsem se rozhodl jim tu praktickou aplikaci vytvořit.

A jak to plánujete udělat?

Jeden z možných směrů, kterým bych supramolekulární gridy rád využil, je jako platformu k elektrokatalýze k výrobě heterogenních molekulárních elektrod, které by se daly použít k elektrooxidaci nebo k redukční katalýze malých molekul, jako je voda, amoniak či oxid uhličitý. Je to komplementární směr k těm vrstvám a povrchovému inženýrství. Namísto sledování spektroskopickými metodami bychom využili elektrod s modifikovaným povrchem, abychom mohli procesy sledovat elektrochemicky.

S kým na výzkumu pracujete?

V současné chvíli budu spolupracovat hlavně s paní Ing. Irenou Hoskovcovou a s doktorem Martinem Pižlem, kteří také dělají koordinační chemii a elektrochemii. Takto se můžeme vzájemně doplňovat, a to jak po stránce chemické a projektové, tak i po stránce zkušeností. V budoucnu bych rád tým rozšířil i o studenty bakalářského, magisterského a posléze i doktorandského studia. Tímto bych k sobě chtěl pozvat všechny studenty, kteří by měli zájem si zkusit mezioborovou chemii a chtěli si osahat cokoliv od chemické syntézy komplexů po měření jejich vlastností.

Co pro vás v praxi znamená získání iniciačního grantu Fondu Dagmar Procházkové?

Tento grant mi umožní vést komplexní výzkum. Díky němu bude možné nejen zaplatit chemikálie, ale i obohatit přístrojové vybavení laboratoře, ve které jsem zapojený. Zároveň mně i mým studentům umožní vycestovat na zahraniční vědecké konference, které jsou zásadní pro sdílení a získávání poznatků a kontaktů. Rád bych studentům v mém týmu zajistil nejen to, že budou pracovat na zajímavých nápadech, ale že také budou moci rozvíjet svoji budoucí kariéru, aby potom mohli sami odejít do zahraničí a udělat si tam doktorát nebo postdoc.

Fond Dagmar Procházkové zřídila Vysoká škola chemicko-technologická na podporu vědeckých projektů svých akademických pracovníků s mezinárodní zkušeností. Fond je pojmenován po Dagmar Procházkové, absolventce Fakulty chemické technologie VŠCHT Praha v oboru Anorganická chemie a Fakulty chemicko-inženýrské VŠCHT Praha v oboru Technická kybernetika, a je založen z finančních prostředků z daru z její pozůstalosti.

VEKTOR: Technická ulice se letos na jaře promění v živý veřejný prostor

Richard Nevšímal

Technická ulice v současnosti plní roli tranzitní, zásobovací a dělicí. Vize projektu Vektor spočívá v transformaci ulice ve veřejný prostor, který bude sloužit jako brána do dejvického kampusu. Tento vstupní parter bude dočasně plnit funkce reprezentační, relaxační, pracovní, vzdělávací, experimentální a bude obecně mít lidský potenciál kampusu pražské polytechniky a jejího okolí.

Experiment

Vektor volně vychází z koncepce rozvoje Kampusu Dejvice zpracované MCA ateliérem pod taktovkou IPR Praha. Otestujeme tedy vizi budoucnosti.

Relaxace

Parter obohatí kavárna/bar a street-food stánek. Nabídne dostatečnou kapacitu posezení v zeleni a zklidnění provozu. Odlehčí tak přeplněné kapacitě Café Prostoru a odpoví na hlad i žížeň akademické obce.

Práce a vzdělání

Součástí mobiliáře jsou pracovní stoly pro 5–12 lidí vč. elektrických přípojek. Také je zde prostor s tabulí pro seminární výuku či pracovní prezentace o kapacitě 25–30 lidí. Vektor tak nabídne exteriér pro pracovní schůzky a porady, výuku či práci na projektech studentů.

Na financování Vektoru Technická se podílejí a záštitu udělili: ČVUT v Praze, VŠCHT Praha, MČ Praha 6 a Magistrát Hl. m. Prahy
Vektor je projektem společné platformy pro spolupráci Kampus Dejvice (www.kampusdejvice.cz)

Mísení

Bod (resp. vektor) setkávání zpochybní dělicí čáry mezi univerzitami, čtvrtí a městem. Tematické akce pro akademickou obec i veřejnost umožní debatovat, spolupracovat, seznamovat se. K tomu patří i kultura, která, byť nesmí rušit výuku a tvůrčí činnost, k vysokým školám jednoduše patří. Těšíme se, jak bude institucím atmosféru kampusu závidět každá konkurence.

Reprezentace

Vědecký výzkum nepatří výlučně do uzavřených laboratoří a odborného tisku a popularizační akce univerzit můžou jet již příliš vyjetými kolejemi. Otevřená platforma projektu Vektor umožňuje institucím využít místa a jeho zázemí pro veškeré akce pro uchazeče, veřejnost, ale třeba také partnerské firmy nebo absolventy.

V případě zájmu může každý ústav či pracoviště univerzity navrhnout program nebo aktivitu, které by mohly Vektor obohatit.

Kontaktujte Richarda Nevšímala (PKC).

Národní technická knihovna

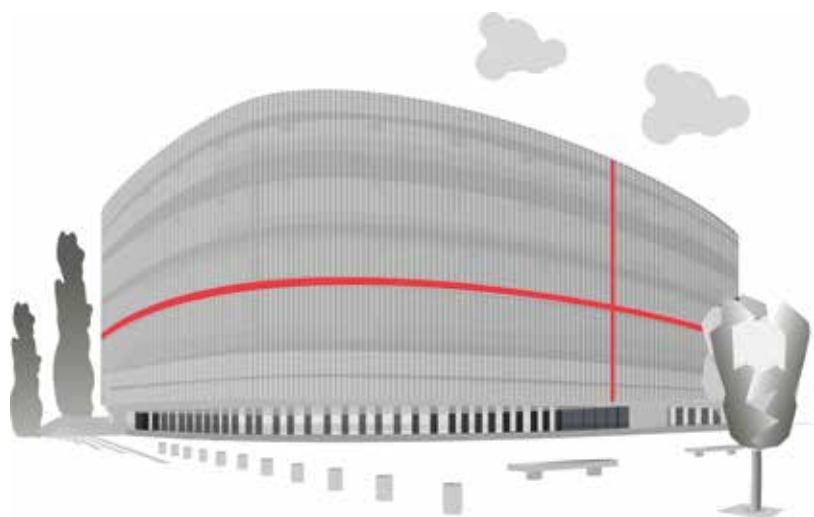
Národní technická knihovna (NTK) jako národní centrum vědecko-technických informací poskytuje informační podporu studentům, výzkumníkům, firmám a zájemcům o technické informace z řad široké veřejnosti. Cílem služeb NTK je podporovat mezinárodní studijní, akademickou a pracovní úspěšnost jejich uživatelů a partnerů. Na zajištění této podpory knihovna úzce spolupracuje s dalšími institucemi, odborníky a akademickými pracovníky z ČR i zahraničí.

Zajímá vás, jak knihovna funguje a jak vypadá uvnitř?

Zastavte se kdykoliv během otevírací doby (nezapomeňte na svou studentskou kartu, ať projdete přes turnikety) nebo si na webu knihovny objednejte komentovanou prohlídku!

Registrace do knihovny

Věděli jste, že studenti a akademičtí pracovníci VŠCHT Praha se mohou zaregistrovat v NTK bezplatně? Registrace se zároveň obnovuje po dobu vašeho působení/studia na univerzitě. Stačí pouze přijít s dokladem totožnosti a platnou studentskou kartou.

Podpora studia

NTK toho nabízí mnohem více než jen prostor ke studiu, wifi zdarma a půjčování knih. Registrací získáte přístup k rozsáhlé kolekci odborných e-knih a e-časopisů z pohodlí svého domova či koleje, můžete též využít levné kopírování a tisk přímo v knihovně. Studenti a akademičtí pracovníci si navíc mohou pronajmout týmovou studovnu pro 4 až 12 lidí za cenu jedné kávy či využívat Noční studovnu!

Služby nejen pro registrované

NTK organizuje spoustu vzdělávacích kurzů pro studenty. Každý semestr se můžete zúčastnit webinářů či fyzických workshopů, jež vás připraví na psaní závěrečné práce. Naučíte se vyhledávat relevantní zdroje, organizovat si práci při psaní nebo se dozvíte, jak automatizovat práci se svými zdroji pomocí citačních manažerů. Doktorandům a začínajícím výzkumníkům nabízí NTK pomoc s orientací v prostředí vědecké literatury a akademické komunikace prostřednictvím webinářů v angličtině a on-line průvodce STEMskilleru (rozsáhlé kompetenční mapy ověřených, anotovaných a volně dostupných zdrojů o přenositelných dovednostech potřebných pro výzkum a výuku).

Máte specifický problém, se kterým potřebujete poradit?

Neváhejte si u našich kolegů zažádat o individuální konzultaci.

Znáte ChemTK?

ChemTK je společný projekt tří výzkumných a vzdělávacích institucí – NTK, ÚOCHB AV ČR a VŠCHT Praha. Tento webový portál je velice užitečný pro studenty a akademické pracovníky VŠCHT Praha, protože v něm mohou prohledávat nejen zdroje NTK, ale i zdroje Akademické knihovny VŠCHT Praha. Je zde k nalezení například repozitář závěrečných prací, přehled licencí k programům dostupných na VŠCHT Praha či databáze chemických sloučenin Reaxys.

Studenti VŠCHT Praha o NTK

Phuong Hoang

Student 2. ročníku magisterského studia oboru Fyzikální chemie

→ 10 mm

„NTK je pro mě místem pro tiché i hlasitější setkávání.“

Daniel Svoboda

Student 3. ročníku bakalářského studia oboru Chemie

→ 40 mm

„NTK mi poskytuje zázemí mezi jednotlivými částmi zkoušky, zároveň se jedná o velmi bohatý zdroj informací.“

Jan Vaňous

Student 3. ročníku bakalářského studia oboru Technologie potravin

→ 20 mm

„NTK využívám především jako místo ke studiu a odpočinku.“

Emre İlpars

Doktorand oboru Biotechnologie

→ 50 mm

„Whether you are looking for a somewhere to study for your exams or on your thesis, or a place to create unique instagram stories, NTK is a place to go.“

Anna Marie Truncová

Studentka 1. ročníku bakalářského studia oboru Výroba a syntéza léčiv

→ 30 mm

„Mým oblíbeným místem v NTK jsou stoly ve 4. patře nad tichou zónou.“

Celou anketu najdete na www.techlib.cz

FTOP řeší zásadní problémy dnešní společnosti

Petra Karnetová

Foto: Georgii Korupaev, Lucie Pokorná

Profesor **Pavel Jeníček** nastoupil 1. února do funkce děkana Fakulty technologie ochrany prostředí. Vystudoval Katedru technologie vody a prostředí a poté 7 let pracoval ve Výzkumném ústavu pro farmacii a biochemii v Praze. V roce 1992 se vrátil na svou alma mater, od roku 2003 byl vedoucím Ústavu technologie vody a prostředí a v letech 2006–2012 proděkanem FTOP. Jeho hlavními pedagogickými a vědeckými tématy jsou využití anaerobních procesů při biologickém čištění odpadních vod a energetické a surovinové využití čistírenských kalů.

Jak byste představil svou fakultu někomu, kdo ji nezná?

Zaměření fakulty odpovídá na řadu zásadních problémů dnešní společnosti, nedostatek kvalitní vody, znečištěné ovzduší, potřebu recyklace odpadů, energii z obnovitelných zdrojů, alternativní paliva, hodnocení vlivu technologií a výrobků na životní prostředí a s tím související taxonomii. A nejen že tato témata popisuje, jak to často dělají jiné univerzity, ale nabízí i řešení. To je naše nejsilnější stránka a záruka, že o naše absolventy je a bude zájem.

Je fascinující, že se těmto nyní velmi moderním tématům fakulta věnuje už od samého začátku, kdy prof. Ferdinand Schulz po svém jmenování profesorem založil v roce 1920 Ústav pro technologii paliv, svítiv a vody na nově vzniklé Vysoké škole chemicko-technologického inženýrství (VŠCHTI), která byla jednou ze sedmi fakult sdružených v rámci Českého vysokého učení technického. Později ústav rozdělil na dva, na Ústav technologie paliv a svítiv a Ústav technologie vody, a tyto ústavy se staly základem Fakulty technologie paliv a vody vzniklé 1. 9. 1953.

Jaké máte plány s vedením fakulty?

Jsem rád, že mohu navazovat na dlouhou a úspěšnou tradici fakulty. Předchozí vedení zahájilo modernizaci, ve které je potřeba pokračovat. A vidím důležitou silnou stránku fakulty, to je přátelská a kolegiální atmosféra, která má obrovskou hodnotu a je podmínkou produktivního prostředí, to chci určitě uchovat do budoucna. Jeden z hlavních úkolů vidím v podpoře většího zapojení mladých, schopných a zdravě ambiciózních kolegů do vedení ústavů a fakulty.

Na fakultě řešíme celou řadu moderních a aktuálních témat, ale veřejnost se o nich často nedoví, protože je nedokážeme efektivně popularizovat. Dobrým příkladem, že to můžeme dělat lépe, je v poslední době informování o našich aktivitách týkajících se analýzy SARS-CoV-2 v odpadních vodách a možnosti využití těchto výsledků pro epidemické prognózy. Chci prosadit, aby se informace o našem výzkumu a jeho úspěšných aplikacích podařilo přenášet do povědomí středoškolských studentů, protože to je cesta, jak

zvýšit počet a kvalitu uchazečů o studium na FTOP.

Rád bych také podpořil spolupráci mezi fakultami. Myslím si, že škola nevyužívá v tomto směru plně svého potenciálu, věci se řeší izolovaně na fakultách nebo pracovištích, místo toho, aby se síly spojovaly. Každá fakulta řeší problémy v oblasti životního prostředí, což jim určitě nechci zakazovat, ale my nabízíme expertizu a propojení týmů, abychom společně dosahovali lepších výsledků. Naopak často potřebujeme například velmi sofistikovanou analytiku, kterou složitě zavádíme, a bylo by pro nás výhodné se spojit s někým, kdo už něco podobného dělá.

Do vedení fakulty se vracíte po osmi letech, nebudou Vám chybět informace o aktuálních problémech řešených na škole?

Na fakultě jsme se dohodli, že není úplně optimální, když se kombinuje funkce proděkana a vedoucího ústavu, a tak jsem se po dvou funkčních obdobích ve funkci proděkana dalších 8 let plně věnoval ústavu. Jako vedoucí největšího ústavu fakulty jsem se téměř 20 let zúčastňoval kolegií děkana, byl jsem u všech důležitých jednání a rozhodnutí, a proto si trůfám říci, že informací o fakultě mám dostatek. Jsem přesvědčen, že fakulta je taková, jaké jsou její ústavy, takže i já potřebuji dobře fungující vedoucí ústavů, kteří jsou nedílnou součástí vedení fakulty.

Proto jste ihned po zvolení kandidátem na děkana chtěl ukončit vedení ústavu?

Bez ohledu na to, zda budu kandidovat na děkana, nebo ne, jsme na ústavu delší dobu diskutovali o tom, že by bylo dobré, aby po 20 letech přišel někdo mladší s novými myšlenkami a přístupem, kdo ústav posune dál. Je ideální, když na vedoucích pozicích jsou produktivní lidé střední generace, ale pozice vedoucího ústavu je současně velmi administrativně náročná funkce a hrozí, že to nadějněho vědce zabrzdí ve vědecké kariéře, to je zase odvrácená stránka věci.

Obměnil jste i pozice proděkanů, budete měnit i jejich pravomoci?

Jak už jsem říkal, budeme navazovat na práci předchozího vedení fakulty, a ačkoliv došlo

ke dvěma personálním změnám (*zůstává doc. Hlinčík a novými proděkany jsou dr. Bindzar, doc. Kubička, pozn. autora*), určitě nechystám revoluční změny, ale postupné odstraňování našich slabých stránek. Chceme klást mnohem větší důraz na propagaci výsledků fakulty, protože na fakultě probíhá mnoho zajímavých projektů a je škoda, že o nich není slyšet. Nyní se nám velmi dobře daří popularizovat výzkum v oblasti cirkulární ekonomiky nebo koronaviru v odpadních vodách, ale podobně aktuálních a důležitých témat máme více. Mrzí mě, když si pustím zprávy a poslechnu si, že v Americe zjistili, že čistírna odpadních vod může být energeticky soběstačná, a přitom už více než deset let podobný výzkum děláme a publikujeme i my.

Pravomocí děkana je i jmenování vědecké rady. Plánujete změny a navýšíte například zastoupení žen?

Ano i zde dojde ke změnám, musíme zahájit postupnou generační obměnu. V současné době máme ve vědecké radě FTOP čtyři ženy. To je opravdu málo, ale v porovnání s jinými technickými a technologickými fakultami to není úplně špatné. Mojí snahou bude zastoupení žen navýšit, ale hlavním kritériem zůstávají odborné předpoklady pro tuto práci.

Určitě budu podporovat ženy v tom, aby se z nich stávaly docentky a profesorky a aby se zapojovaly i do vedení fakulty. Už dnes má řada mladých kolegyní velmi blízko k docentuře a tak věřím, že pro příštího děkana bude navyšování počtu žen ve vědecké radě zase o něco lehčím úkolem.

Plánujete velké změny s postavením a finančním ohodnocením doktorandů. Jaký je Váš názor?

Všichni se shodujeme na tom, že základní finanční ohodnocení doktorandů je nedostatečné. Jde většinou o naše nejlepší absolventy, kteří se rozhodli dál na sobě pracovat a dělat náročnou výzkumnou práci, a stát opakovaně deklaruje, že o jejich výchovu, práci a výsledky stojí. Byl bych moc rád, kdyby se to už konečně odrazilo i v jejich ohodnocení.

Co můžeme udělat na úrovni fakulty, je mít školitele, kteří dokážou získat granty, to je

zatím hlavní cesta, jak doktorandům pomoci. Doufejme, že připravovaná reforma doktorského studia situaci zlepší, její cíle jsou správné, ale ďábel je jako vždy skryt v detailu. Pokud aktuálně podfinancované fakulty nedostanou na doktorandy navýšené finanční zdroje, ale jen doporučení přesunout v rozpočtu větší díl peněz na doktorandy, nic se nepohne.

Není to jednoduchý problém k řešení, ale asi je správná cesta mít méně doktorandů a lépe zaplacených.

Finančně podhodnoceni jsou i zaměstnanci.

Samozřejmě, ale z pozice děkana mám jen omezené možnosti, jak to ovlivnit. Je to velký problém, hlavně u mladých kolegů na začátku kariéry, protože se jim nemusí podařit hned získat granty a nástupní platy jsou tristní. Jedná se o systémový problém přístupu státu k vysokému školství. Zanedbání financování vysokých škol je obrovské a nyní velmi viditelné na vývoji platů pe-

dagogů na základních a středních školách a naprosto neodpovídajícím vývoji platů pedagogů na vysokých školách. Za čas se může stát, že pedagogové z univerzit budou utíkat na střední školy nebo na základky.

Českým univerzitám je vyčítán inbreeding. Chcete mu předcházet?

Jsme aplikačně zaměřená fakulta, a tak máme výhodu v tom, že naši pedagogové jsou v úzkém kontaktu s praxí a nemohou ustrnout, protože jsou stále konfrontováni s novými výzvami. Nejsme tedy izolovaní a navíc máme ve svých řadách i absolventy jiných univerzit, kteří vhodně doplňují ty z VŠCHT. Ideálním lékem proti inbreedingu jsou podle mého názoru zahraniční pobyty začínajících vědců, které jim velmi pomáhají osamostatnit se a odlišit od svých pedagogů.

Vzniká Ústav udržitelnosti a produktové ekologie. Nemůže dojít k tříštění sil již tak malé fakulty?

Věřím, že k tomu nedojde, a naopak si myslím, že je to jedna z cest, jak doplnit a atraktivnit studium na naší fakultě. Životní prostředí není jen o technologiích na jeho ochranu, ale je také o systematickém a co nejobektivnějším hodnocení vlivu všech technologií a produktů na životní prostředí a to je vlastně základ „taxonomie“ jednoho z nejméně frekventovaných pojmů poslední doby. Každý o ní mluví, všichni ji chtějí hodnotit, ale když přijde k věci, zjišťujeme, že máme obrovský nedostatek odborníků, kteří to profesionálně zvládnou. Je jisté, že bude velká poptávka po absolventech takto zaměřených programů. My jsme na začátku cesty, programy začínáme vytvářet, ale jsme jedni z prvních. Ještě bude chvíli trvat, než si nový ústav vybuduje své místo ve struktuře fakulty a prokáže, že se nejedná o tříštění sil, ale naopak o žádoucí rozšíření portfolia fakulty.

Nejsem revolucionář

Jan Kříž

Foto: Cyril Popek, archiv VŠCHT Praha

Profesor **Petr Zámotný** je od 1. února novým děkanem Fakulty chemické technologie. Dříve zastával pozici proděkana pro pedagogiku a vedl také Ústav organické technologie. Jeho vědecko-výzkumná činnost je zaměřena do oblastí petrochemie, chemické a farmaceutické technologie a inženýrství. V petrochemické oblasti se věnuje zejména experimentálnímu i teoretickému studiu pyrolýzních a krakovacích reakcí a modelování souvisejících výrobních procesů, ve farmaceutické oblasti zejména jednotkovým operacím výroby pevných lékových forem a formulačnímu inženýrství. Intenzivně se věnuje spolupráci s chemickým a farmaceutickým průmyslem. ▶

Pane děkane, s jakou vizí chcete vykonávat funkci?

Do volby jsem šel jako člen minulého vedení, takže nejsem žádný revolucionář. Fungovali jsme jako kolektiv, ve strategických otázkách jsme se vždy radili a dopřávali sluch i senátu a vedoucím ústavů. To chci určitě zachovat. Co na fakultě funguje dobře, je symbióza výuky a kvalitního výzkumu včetně spolupráce s průmyslem. Myslím, že se u nás v oceňování pracovníků dává dostatečná váha i pedagogické činnosti, přestože hodnocení akademiků je stále z velké části postaveno na vědeckém výkonu. Snažíme se dbát o to, aby tyto tři větve – pedagogika, výzkum i aplikace – byly vyvážené a snažíme se na ně myslet i v oblasti kariérního růstu. Čemu jsme se zatím nevěnovali dostatečně, je propagace toho, co děláme. Máme tendenci si říkat, že se dobré zboží pochválí samo. V dnešní době to ale není úplně pravda. Musíme naše výsledky popularizovat, více prodat na různých frontách. Celkem zvládáme jednorázové akce, ale musíme propagaci dělat soustavně a více se dívat na to, jak je naše práce vnímána zvnějšku.

Propagace se obvykle řeší v kontextu počtu uchazečů, studentů a absolventů. Jak jste spokojen se současnými čísly?

Počet absolventů mírně klesá a myslím, že kdybychom se propagaci nevěnovali, tak by počet studentů a absolventů klesal ještě více. Nesouhlasím s interpretací, že bychom měli stejně absolventů, ať sem nalákáme jakýkoli počet uchazečů. Na druhou stranu, kapacita lidí věnovat se propagaci je omezená, takže musíme hledat ideální poměr investovaného času a výsledného efektu. Proto bych cílil hlavně na oblasti, které nám můžou něco hmatatelného přinést. Přiznám se, že třeba počet dnů otevřených dveří je už na maximum, co jsme schopni kvalitně zvládnout. Dnes je nutné komunikovat online, mít hezký a provázaný web, v čemž máme rezervy, a samozřejmě komunikovat na sociálních sítích. V tomto máme posílený děkanát, což se snad podaří udržet, a chceme zapojit i studenty. Zkrátka bych rád podporoval propagační akce, ale nesmíme tím podkopat výkonnost fakulty v jiných oblastech.

Často se objevuje otázka, co vše má dělat fakulta a co centrálně rektorát. Kde by se rozdělení činností dalo nějak vylepšit?

Pro univerzitu naší velikosti je smysluplné nastavení, že řadu aktivit zajišťuje škola jako celek a fakulta řeší svou personální politiku v rámci rozpočtu, který má k dispozici, a zajišťuje svou vzdělávací činnost v koordinaci s ostatními fakultami. Fakultě nikdo nediktuje výzkumné projekty, kterých se smí nebo nesmí zúčastnit, do té míry, do které to zvládají podporovat centrální pracoviště, což mi přijde v pořádku. Možné problémy bych viděl v zajišťování řady aktivit centrem, takže tyto aktivity a útvary mají charakter společného vlastnictví a jsou zdánlivě „zdarma“, což může vést k neefektivitě jejich využívání. Když si vezmu třeba projektové centrum, tak řada kolegů zmiňovala, že je dobře, že projektové centrum pomůže s přípravou žádostí. Ale musíme si uvědomit, že to je za cenu zdrojů, které mohou chybět jinde. Nechtěl bych, aby rektorát a centrální útvary hrály roli takového opatrovníckého, všem pomáhajícího útvaru. On už dnes je rektorát největší fakultou a ve finále vzdělávací a výzkumná činnost musí na veškerý servis vydělat. Všechny činnosti, které tady jsou, by se měly poměřovat pohledem nákladů a přínosů. A definovat rozsah zastávaných činností tak, aby vyhovoval především potřebám fakult. Hezkým případem je myslím Výpočetní centrum, kde se s novým vedením zavedlo něco jako katalog služeb, a myslím, že se fungování zlepšilo. Přestali jsme si hrát na to, že musíme mít to nejlepší, co si můžeme za peníze koupit, ale šlo se cestou definice toho, co skutečně potřebujeme. To bychom měli udělat i jinde. Říct si, že pokud výzkumník chce podat GAČR, tak to snad není tak složité, aby k tomu potřeboval nějakého pomocníčka, který to za něj udělá. Možná, když to dělá poprvé jako postdoc, tak by nějakou takovou pomoc měl dostat. Občas fakulty v některých oblastech dostávají více služeb, než by chtěly, a jinde se služeb nedostává.

Ve kterých třeba?

Možná některé aktivity směřující k „měkkým“ projektům. Ty jistě sledují ušlechtilé cíle a v rozumné míře jsou přínosné. Když se ale dívám pragmaticky na to, co z nich

škola může získat, vidím tam spoustu školení, přísliby vzniku nových webů a portálů, a hlavně spotřebovaný čas a kapacitu akademických pracovníků. Já mám však pocit, že těch školení, webů a portálů máme už přemíru. A že také potřebujeme čas na to, něco hmatatelného udělat. Obávám se, že tyto aktivity, pokud jsou v nadbytku, představují toxické peníze, které se spotřebují, něco se vykáže, ale nejsem si jistý, jestli reálnělepší náš výkon v tom, co nám pomáhá další zdroje získávat.

V posledních letech zůstávají počty získaných grantů GAČR za očekáváním. Tušíte, co s tím?

Myslím, že bychom měli být aktivnější v jednotlivých hodnoticích panelech, abychom měli více lidí se zkušeností z hodnoticího procesu. Celková úspěšnost je tak nízká, že neudělení grantu neznámá, že návrh je nutně špatný. Mezi těmi dobrými pak můžou rozhodovat drobnosti. Obdobně jako v propagaci jsme si možná mysleli, že dobrá práce stačí sama o sobě. Je ale potřeba se zaměřit i na detaily. A také si nenamlouvejme, že v tom nemůže hrát roli malý český akademický rybníček. Řešením je soustředit se i na evropské či bilaterální projekty.

Velké téma diskusí o českém akademickém rybníčku je inbreeding. Jak ho vnímáte vy?

V tomto asi budu mimo ten často znějící proud, který tvrdí, že inbreeding je totální zlo. Myslím, že inbreeding je nutno posuzovat jinak na škole zaměřené přírodovědně a jinak na technické škole. V základním výzkumu je asi možné své téma přenést na jinou instituci, i v mezinárodním měřítku, a tam ho rozvíjet. V technické, aplikované oblasti je to trochu jinak. Pokud chcete spolupracovat s komerční sférou, takzvaně komercializovat a realizovat, musíte si dlouhodobě budovat vazby a reference. Začínat od malých realizací. Na to máte největší šanci u domácích partnerů, třeba už spolupracujících s ústavem. Mám kolegu, co takto začínal, a nyní navrhuje technologie po celém světě. Pokud on by po škole odešel, už by zůstal v té nové pozici, komercializoval by mimo ČR se zahraničním průmyslem a už by jej nic netáhlo se vrátit. A naopak, pokud by přišel někdo zvnějšku, tak bude velmi těžko hledat vstup do

toho místního průmyslu. My bohužel nejsme v Německu, kde je spousta špičkových univerzit podobného zaměření. U nás v Česku je často třeba jen jediné pracoviště daného aplikačního směru. Každý akademik by měl projít zahraničním pobytem. Nemyslím ale, že je jediný správný model odejít někam pryč a tam zůstat a naopak sem vzít lidi odjinud. Mně přijde mnohem výhodnější ten model odejít pryč a po pár letech se vrátit a přinést zpět nějaké zkušenosti.

MŠMT připravuje reformu doktorského studia, sledujete aktuální vývoj?

Ano, vím, že se má měnit zejména financování, a je to zamýšleno tak, aby si studenti polepšili. Důležité ale je kromě limitů i to, kolik nakonec škola dostane peněz. Stále je to ale ve fázi záměru a některé zprávy naznačují, že by reforma mohla omezit možnosti studentů získat dodatečné financování z grantů.

Součástí návrhu je i explicitní uvedení, že pedagogická činnost doktorandů nemá být součástí studia. Jinak řečeno, pokud by měl doktorand učit, měl by mít pracovněprávní vztah nad rámec doktorského studia.

Mám za to, že u nás doktorandi, kteří učí, dostávají dodatečné prostředky. Myslím ale, že zapojení doktorandů do cvičení v seminářích je už poměrně malé, protože v těch základních předmětech se při akreditaci nových programů volalo po tom, aby učili akademici. Takže tam, kde to jsou doktorandi, tak mají částečný úvazek, byť někdy třeba z projektu. Co se týká další pedagogické činnosti – konzultování prací – to je myslím na bázi dobrovolnosti a vzájemné výhodnosti. Já se vždy svých doktorandů ptám, zda chtějí a mají kapacitu konzultovat nějakou bakalářskou či diplomovou práci. Je možné, že jsou někde anomálie, kde to funguje hůře, ale nemyslím si, že by to bylo výrazné.

Statistiky ukazují, že doktorské studium trvá obvykle déle než standardní dobu a mnozí doktorandi studium nezvládnou ukončit úspěšně. Lze s tím něco dělat?

Myslím, že by se mělo podporovat to, aby to studium bylo od začátku intenzivní. Je dobré, že se stanovily studijní plány a to, jaké spl-

něné povinnosti se od doktorských studentů v daném ročníku očekávají. Je to také o přístupu studenta. Pokud doktorand studium vnímá jako osobní prioritu, pracuje na tématu, využívá možnosti konzultací se školitelem, tak to vypadá jinak, než když doktorand čeká, co po něm školitel bude chtít.

Když od doktorandů přejdeme k zaměstnancům, tak se na VŠCHT objevuje pravidelně téma mzdových tarifů. Zaznívá obvykle, že jsou nízké. Jaký bude postoj fakulty k nastavení mzdové politiky školy?

Samozřejmě všichni bychom chtěli mít tarify co možná nejvyšší, ale ono to není tak, že bychom se pohybovali v prostoru nekonečných zdrojů. Škola je schopna a ochotna vyčlenit do mzdového fondu určitý objem peněz a z nich část ukrojí zajištění administrativních a podpůrných věcí. To, co se dostane na fakulty, je v současné době rozumně rozděleno na to, co je v tarifech a co v pohyblivých složkách. Pokud by se zvýšily tarify a nevyšla finanční dotace na fakultu, tak se v realu stane to, že dojde k vyrovnání ohodnocení různých lidí na stejných pozicích, protože nebude takový prostor pro motivační, výkonovou složku. Já bych byl proti změně poměru fixní a pohyblivé složky. Samozřejmě, pokud škola nějakým zázrakem „najde“ další zdroje, tak určitě souhlasím s navýšením. Ale popravdě nevím, kde by je škola hledala. My na to prostě zdroje nemáme, nejsme stát, který se financuje deficitem. To na úrovni vysoké školy nefunguje. Určitě si nemyslím, že bychom do zvýšení tarifů měli rozpouštět nějaké rezervy.

Pokud se zastavím u té motivační části mzdy, mají lidé dostatečné informace o odměnách, když vidí pouze svou výplatní pásku, hodnoty tarifů a maximálně rok zpět na intranetu průměrnou výši celkové odměny ve své tarifní třídě? Jestli k funkční motivaci nechybí informace, jak dobře nebo špatně jsem odměněn a o kolik si můžu polepšit tou výkonovou složkou?

Asi bych nic neměl proti tomu, aby u tříd, třeba A4 nebo A5 jako typické třídy mladých akademiků, byl znám medián a kvartily odměn. Pro porozumění je ale potřeba chápat, že odměny jsou odrazem reálného ocenění odvedené práce. Ono by bylo spíše vhodné na-

stavit určité benchmarky, aby zaměstnanci tušili, jaký odpracovaný výkon je potřeba pro odměnu ve výši mediánu. Základem pro tuto informaci jsou dobře vedená pracoviště. Lidé by měli vědět, na základě rozhovoru se svým vedoucím, proč jejich pohyblivá složka je taková, jaká je.

Jako nový děkan budete jmenovat obměněnou vědeckou radu. Při pohledu na současnou si nelze nevšimnout, že je v ní jediná žena, zato mužů několik desítek. V čem to je a změní se to?

Současný stav odráží poměr mužů a žen ve střední a starší generaci vědců v oborech, které fakulta zajišťuje. My na fakultě nemáme profesorky a docentky až na výjimky v relativně mladších věkových kategoriích. Ještě před deseti lety byly naše obory dominantně mužskou záležitostí. Ale ono se to mění, věřím, že během několika let situace dospěje k možnosti většího výběru.

Je ještě něco, co byste jako nový děkan chtěl kolegům sdělit?

Já bych rád, aby se s mým příchodem neporušilo to, co tady dosud bylo – pocit sounáležitosti s fakultou a snaha o korektní a konstruktivní spolupráci.

On-line den otevřených dveří
VŠCHT Praha, 5. 2. 2022

Foto: Anna Ničová

Den otevřených dveří VŠCHT Praha, 19. 2. 2022

Foto: Cyril Popěk

Gaudeamus Praha 25.–27. 1. 2022

Foto: Cyril Popěk

VYSOKÁ ŠKOLA
CHEMICKO-TECHNOLOGICKÁ
V PRAZE

Cultural shock

Dr. Stephanie Krueger UCT Prague Department of Communications

My perspective on UCT Prague is perhaps different from many international students and researchers at the university, because I interact most with my colleagues at the Department of Communications, the Centre for Information Services (CIS), and the Department of Informatics and Chemistry (LICH), holding a doctorate in Information (Humboldt University of Berlin, Germany). I grew up, though, surrounded by chemistry, my father being a research chemist (microscopist) at the world headquarters of the Dow Chemical Company (Midland, Michigan, US). Our high school's sports teams were even called "the Chemics," with an atom as a logo.

My passion in my work at UCT Prague is to improve the educational experience for students and researchers, whatever their place of origin, while also enhancing UCT Prague's international competitiveness together with my colleagues.

My experiences with Prague

My life intersected with Prague at various points throughout my studies and career. Prior to my coming to live here "full time," being invited to do so by NTK in 2013, I visited Prague at intervals. I was here for the first time as an international student tourist while spending a semester abroad at the University of Hamburg, Germany (1991). I came here again in 1994, when I had a Fulbright scholarship (Leipzig, Germany), then in the 2000s, visiting the Czech Republic for several academic conferences in the context of my work for the international scholarly journal databases JSTOR and Artstor. In fact, the Czech Republic has a special place in my heart: I met my husband (then working for Cornell University, US) at one of these Czech conferences, which took place in Lednice (2005).

In 1991, Prague was very different, but was (even then) a gathering spot for international students from around the world. Everyone was eager

at that time to learn more about Central Europe and to experience "real life" here (we students, for example, stayed in Haje in a normal apartment, since we wanted to see Prague from the perspective of those who lived here). I felt this same spirit of adventure upon coming here to work in 2013, and have not been disappointed.

Having lived and worked internationally for many years, perhaps my experiences are not typical. I am curious about all aspects of Czech life, including literature, history, films – and even politics. My biggest frustration is personal: I didn't start learning Czech until I was 42 and I will likely never be fully fluent. I was very proud to have passed the required language exam for long-term Czech residency several years ago. I was very touched by the experience, with those of us who passed the almost five-hour exam (from Vietnam, Russia, Ukraine, Syria...) supporting each other at every step. I wish that more people coming to the Czech Republic would stay long enough to have a similar experience, and encourage everyone to learn as much Czech as they can here, even during a short stay. It makes a big difference in feeling more "at home" in Prague.

Having lived in New York City for many years prior to coming to Prague, I was happily surprised by the fantastic selection of Asian food around the city. I live in Pisnice (southern Prague), near SAPA, the Czech Republic's largest Vietnamese marketplace and home to restaurants with delicious selections. In Pisnice, I have many Vietnamese neighbors, and we speak "our own" Czech to each other, without fear of making mistakes. Our Czech neighbors find "our Czech" amusing, but we all meet together at the same pub.

Ing. Jakub Rosák, Ekonomika a management chemických a potravinářských podniků

Na střední tě baví knížky, muzika, divadlo, ale slíbil jsi rodičům, že si uděláš inženýra. Ale přes rýsování nejede vlak, to fakt ne. Zvířata nemáš rád a kytky nerozeznáš. A taky by na vejšce mohly bejt nějaký fajn holky, třeba tvoje budoucí manželka. No tak VŠCHT, chemický inženýrství. Ty laborky se nějak přežijou, *with a little help from my friends*, jak zpívá Ringo.

Seznamovávky ještě neexistují, tak rozpačitě sedíš před přednáškou v obrovský ztichlý posluchárně a koukáš na spolužáky, jak hypnotizují svůj chleba se šunkou. Základy matiky a chemie máš naštěstí z gymplu celkem dobrý a kvalita výuky i zapálení vyučujících jsou super, i Primát občas pomůže. Prvák máš teda úspěšně za sebou, a hlavně díky spor-

Absolvent

| Dvoustranu připravila Petra Karnetová

tovním kurzům (v zimě Itálie, v létě Fatra) už po škole neutíkáš pryč, ale objevuješ s dalšími mladými chemiky krásy Carbonu, Klubovny nebo třeba toho geniálního bufetu v přízemí červený menzy.

Na chemickým inženýrství jsou všichni hrozně milí a pomalu přichází čas zvolit si další směřování. Většina předmětů tě ale baví spíš na papíře, s laborkou jste se ani za tři roky neskamarádili. Všichni tě od toho odrazují s tím, že je hrozná škoda nezůstat na škole nejlépe do konce života a nezasvětit svůj život bádání, ale nikdo tě zatím nevzal na exkurzi do chemičky, nikdo ti neukázal, co vlastně jinýho můžeš dělat v chemických firmách, no tak volíš ekonomiku a management (EMAN) a třeba se to během magistra vyjasní. Ale nejdřív – na půl roku na Erasmus na pláž do Málagy, zažít tu největší bezstarostnost v životě. Olé!

Kvalita ekonomického vzdělání na magistru je oproti bakaláři značně proměnlivá, ale zase máš čas chodit na stáže do firem (Linde Gas, Bacherovka) a vyzkoušet si, jak to funguje ve velkých korpoších. A taky máš s novými kamarády možnost na VŠCHT konečně začít rozvíjet věci, co tě tak bavily dřív – festivaly u komína? Autorský čtení v historické knihovně? Výstava v NTK? Sbor? Orchester? Pro Uni Art najednou není nic problém a vstřícnost všech „školních orgánů“ k těmto aktivitám tě překvapuje, těší a s velkou lítostí ji po státnicích opouštíš.

Čtyři roky nato sedíš jako poslední v kanceláři a píšeš tenhle text. Těšíš se, jak zaklapneš počítač, vyzvedneš Terku a zajdete za Nebim, Aničkou, Kubou, Alešem, Lenkou, Matějem, Denkou nebo Leošem na jedno do Nádražky, určitě tam někdo z nich sedí, a cestou trochu závidíš mladšímu bráchovi, že ty předchozí odstavce má ještě před sebou.

Stroj času

V hloubi našich archivních hard disků se nám podařilo najít poněkud méně obvyklý výjev vědcův. Na fotografii není nikdo jiný než zakladatel mineralogických sbírek VŠCHT Praha, jak je známe dnes – Augustin Ondřej na vědecké výpravě.

Dejvická mineralogická sbírka se řadí mezi jednu z největších v Evropě v počtu kusů i v zastoupení ucelených kolekcí nerostů z různých provincií světa. Za působení profesora mineralogie a petrografie Augustina Ondřeje vzrostl počet exponátů ve sbírce z 2102 na ohromných 23 861.

Cross Campus | Kdy: 12. 4. 2022

Jižák LIVE! | Kdy: 20. 4. 2022

Ples chemiků | Kdy: 28. 4. 2022

Lesamáj | Kdy: 4. 5. 2022

Hanami | Kdy: Až uvidíte rozkvetlé sakury

Nenechte si ujít!

Hledá se

**SPECIALISTA/SPECIALISTKA – ADMINISTRÁTOR/KA NÁRODNÍCH
A MEZINÁRODNÍCH VÝZKUMNÝCH PROJEKTŮ**
(plný úvazek)

**SPECIALISTA/SPECIALISTKA – ADMINISTRÁTOR/KA PROJEKTŮ
FINANCOVANÝCH Z OPERAČNÍCH PROGRAMŮ**
(plný úvazek)

- požadujeme ukončené VŠ vzdělání (min. bakalářský stupeň) – ekonomický nebo technický směr výhodou
- náplní práce je administrace národních a zahraničních výzkumných projektů, podpora přípravy projektové žádosti, sestavení rozpočtu, plánování osobních nákladů v projektech
- nabízíme aktivní zapojení do excelentních výzkumných projektů, možnost dalšího vzdělávání, školení a zahraničních stáží

Kontakt a detailní informace:
hana.stepankova@vscht.cz

**TECHNIK/TECHNIČKA na Ústavu
fyziky a měřicí techniky**
(úvazek 0,5–1,0)

- obráběcí práce se dřevem a kovem
- elektrotechnické a elektronické konstrukční práce
- revizní činnosti, činnosti v souvislosti s BOZP
- nástup dohodou

Kontakt a detailní informace:
scholtzv@vscht.cz

REFERENT/KA BOZP – SŠ
(úvazek 0,5–1,0)

SPECIALISTA/SPECIALISTKA BOZP – VŠ
(plný úvazek)

Kontakt a detailní informace:
martina.hlavnickova@vscht.cz

Další volné pozice a detaily uvedených nabídek naleznete na intranet.vscht.cz/kariera

Udělalí jsme dost?

Třetí role univerzity ve světle epidemie covidu-19

Jan Bartáček

„I'm grateful we tried,” říká astronomka Kate Dibiasky v jedné z nejsilnějších scén filmu Don't Look Up! Říká to ve chvíli, kdy nastává celoplanetární katastrofa, kterou lidstvo mohlo odvrátit, ale z různých důvodů neodvrátilo. Kate spolu s malou skupinkou vědců přitom tuto katastrofu včas předpověděla a pak se několik měsíců ze všech sil snažila přesvědčit americkou společnost, aby jí čelila.

Tato filmová scéna se mi vybavuje nad českými statistikami mrtvých na covid-19. Především proto, že státy jako Dánsko, Irsko nebo Norsko jasně ukazují, že bylo v našich možnostech počty těžce nemocných a mrtvých podstatně snížit. V době snad již končící pandemie je čas promýšlet důvody tohoto selhání.

Je možné vinit vládu, úřady či naivní spoluobčany, kteří uvěřili různým dezinformátorům a odmítali dodržovat protiepidemická opatření. To však nikam nevede a zejména nás to nijak nepřipraví na budoucí hrozby, třeba na nastávající globální změnu klimatu. Moje otázka tedy zní: Udělala komunita vědců a pedagogů dost, abychom účinněji čelili epidemii covidu-19? „Zkusili jsme to?”

Můj obor nabídl možnost detekovat virus SARS-CoV-2 v odpadních vodách, a pomáhat tak epidemiologům. Dnes víme, že odpadní vody výborně odrážejí šíření viru v populaci a naplněnost nemocnic predikují až se 4týdenním náskokem. Umíme včas identifikovat domovy seniorů, školy nebo ubytovny, kde se rozhořívají ohniska epidemie, a izolovat nemocné předtím, než mohou nákazu šířit dál. V reálném čase také můžeme sledovat šíření různých variant viru. Kolik peněz jsme mohli ušetřit a kolik mrtvých jsme mohli zachránit, kdybychom tento nástroj dokázali účinně použít?

S týmem mých skvělých kolegů a kolegů jsme tuto techniku v krátké době zavedli a výsledky představovali odborné i laické veřejnosti. Mluvili jsme s vědci, politiky, novináři, vojáky, hygieniky... Snažili jsme se, ale nebylo to dost. S několika výjimkami se nám nepodařilo docílit masivního využití.

Jinde to možné bylo. Holandská vláda přijímala rozhodnutí i na základě dat z odpadních vod. Stejně tak vlády Rakouska, Dánska, USA nebo Austrálie. Naši kolegové z univerzit dokázali vyvinout ještě větší úsilí, sehnat více peněz a přesvědčit ke spolupráci více lidí. A výsledky se dostavily v podobě nižší úmrtnosti a rychlejšího návratu k normálnímu životu.

Monitoring odpadních vod je pouze jeden z mnoha příkladů promarněného potenciálu vědy. Například kapacita konsorcia akademických laboratoří zorganizovaného profesorem Konvalinkou na začátku epidemie nebyla nikdy plně využita. Mementem je také nedostatečné sekvenování klinických vzorků i přes obětavost odborníků ze Státního zdravotního ústavu.

Jsem přesvědčen, že problém není ani tak v odborné kvalifikaci, jako spíše ve schopnosti organizovat výzkumné aktivity, rychle a účinně prezentovat výsledky a hlavně napřít ve správný moment opravdu všechny síly. Pokud chceme dostat ideálu tzv. třetí role univerzit, pokud chceme být společností jako akademici co nejužitečnější, musíme se to naučit. Musíme být schopni ve správnou chvíli zmobilizovat všechny potenciál vědy, zapomenout na rivalitu a maximálně spolupracovat s kolegy a hlavně přesvědčit svoje spoluobčany (politiky a rozhodující instituce) o nejlepší řešení.

Přejme si, aby nám pandemie covidu-19 byla poučením pro zdolávání příštích výzev. Abychom příště mohli říci společně s kolegyní Kate Dibiasky: „Man, oh, man, did we try!”

Máte námět k zamyšlení? Nemusíte čekat až do dalšího vydání SPINu – přidejte se do diskuse na školním Yammeru!

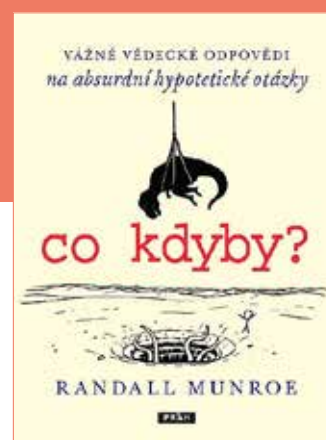
Co kdyby?

Randall Munroe

| Jan Havlík

Stará moudrost říká, že většina vědeckého problému je vyřešena již v okamžiku, kdy se nám podaří položit správná otázka. To v případě této knihy rozhodně neplatí. Většina zde řešených otázek je totiž často až komicky absurdní. To ale nebrání autorovi slavného komiksu XKCD, aby se s nimi nevypořádal se sobě vlastní kombinací poctivé vědy a poťouchlého humoru. Kromě odpočinkové zábavy se tak Munroovi daří na více než 300 stránkách zdánlivě mimoděk vštěpovat čtenářům i principy vědeckého přístupu k řešení problémů a odvahu se zamýšlet nad obyčejnými věcmi kolem nás originálním způsobem. I méně zkušený čtenář tak může zažít onen povznášející pocit, kdy se mu na základě několika aproximací povede najít odpověď na zprvu prakticky neřešitelný problém. Kniha vám ale poslouží i v případě, že jsou pro vás přírodní vědy každodenní chleba, jako příklad dobré praxe, jak veřejnost i studenty nadchnout pro zdánlivě nudná témata a znovu v nich podnítit dětskou zvědavost potlačenou učebnicemi, které se berou příliš vážně.

Knižní inspirace

| Info o knize a zdroj obrázku: databazeknih.cz

Nově vydané publikace CIS |

Průvodce legálním užíváním obrazových a jiných netextových zdrojů

Jak to dělat správně

Dibuszová Eva a kol.

Průvodce legálním užíváním obrazových a jiných netextových zdrojů: Jak to dělat správně seznamuje čtenáře se základními principy autorského práva a s dalšími právy spojenými s užíváním netextových zdrojů. Publikace je určena především pro studenty a pro další členy akademické obce. Může ji však využít každý, kdo si při tvorbě vlastního díla klade otázky spojené s legálním nakládáním s netextovými zdroji, a to jak cizími, tak i vlastními. Průvodce čtenáře nejprve seznamuje s teoretickými pojmy dané problematiky a poté rozebírá konkrétní způsoby užití netextových zdrojů. Pro lepší orientaci je publikace obohacena o sérii navigačních ikon a rozhodovacích schémat.

Vztahy potřebujeme a ony potřebují nás

| Vladislava Kůželová

Mezilidské vztahy – přátelství, partnerství, nevznikají jen tak. Jsme to my, kteří je vytváříme, kultivujeme, měníme, různě prožíváme v čase a pečujeme o ty, které jsou pro nás důležité. A jsme to také my, kteří je umíme udusit, promarnit, vyměnit za drobné – a ztratit. Někdy to totiž není vůbec jednoduché. A přitom stačí docela málo. Jenom si uvědomit, že jestliže chceme navázat, rozvíjet a udržet vztah, na kterém nám záleží, musíme o něj především začít pečovat i, když se třeba doposud udržoval „nad vodou“ tak nějak sám. Vztahy totiž nejsou „danost“, ale „proces“, ve kterém je hledáme, budujeme, udržujeme a čas od času případně i ukončujeme. Jsou hlavně o schopnosti vést dialog, jsou o vzájemném, opakovaném a úspěšném hledání cest k sobě.

Předpokladem je, že zvládáme každodenní vztah k sobě, že se dokážeme kriticky a vědomě akceptovat, včetně své vlastní nedokonalosti, protože jen tak jsme schopni být tolerantní knedokonalostem druhých. Vztahy jsou nejen vzácný, ale také nejistý, komplikovaný a zranitelný fenomén. Jsou jako dvojkolo, a to se nejistě kymácí nebo vůbec nejde, když jeden poctivě šlape a druhý urputně brzdí.

Říká se, že v nouzi poznáš přítele. Nemusíme být ale nutně v nouzi, abychom ocenili výhody přátelství. Studie prokazují význam kvalitních interpersonálních vztahů, které ve formátu přátelství, kamarádství, partnerství uklidňují nervy, snižují napětí a úzkost, napomáhají zvládnutí stresu. Lidé, kteří jsou obklopeni přáteli, rodinou, partnerem, se kterým je jim dobře, jsou na tom v mnoha ohledech lépe než programoví samotáři. Jsou zdravější, čínorodější a optimističtější, dokážou

čerpat energii z příjemných zážitků, více se smějí (a smích přece léčí), lépe si osvojují hodnoty, fixují znalosti, akceptují vzorce vstřícného a empatického chování a kultivují emoční inteligenci. Kvalitní a pevné vztahy podporují lásku a pocit sounáležitosti, ale dokážou také rozvíjet sebeúctu, spolu se schopností harmonicky akceptovat rovinu „já“ a „my“. Takové vztahy nám umožňují vyjadřovat bez obav své názory a zároveň cítit pochopení pro názory druhého, dávat i přijímat podporu, stejně ochotně sdílet radosti a starosti a užívat si ten vzácný pocit, že je na koho se spolehnout a koho požádat o pomoc. Přátelství je prostě součástí našeho štěstí, našeho šťastného života.

Partnerské vztahy obestírá mnoho předsudků a naivních představ. A přestože jsou pro kvalitu našeho života určující, jejich umění se nemáme mnohdy kde naučit, protože ideálních vzorců je v této odcizené a nemocné době žalostně málo.

Nicméně úspěch každé naší mezilidské interakce závisí na našich vztahových schopnostech a dovednostech. Vliv vztahů na svůj život si nejlépe uvědomíme ve vyhocených okamžicích, kdy se náš vztah hroutí nebo se nám nedaří vztah dlouhodobě navázat. V těchto chvílích zpravidla prožíváme nepříjemné emoce a traumatické pocity, které mohou

zasáhnout (a nezřídka také devastačně zasahují) ostatní oblasti našeho života a někdy mohou vést až k existenciálnímu kolapsu, který zneumožňuje normální fungování ve standardním společenství druhých. Kořeny takových problémů lze nalézat v tom, že mnoho z nás si stejně naivně jako zjednodušeně představuje, že vztah má být něco ideálního a cokoli jiného je problém, který se nutně stává zdrojem konfliktů. Jenže dynamická koexistence souladu a kontroverze do vztahu prostě patří. Jde o to, aby kontroverze nepřevládala a hlavně jak „dospěle“ ji umíme řešit. I chování, které vztah spolehlivě ničí, jako je třeba manipulativní péče nebo žárlivost, je možné napravit. Jen je třeba nastavit oboustranně přijatelné hranice. Brát na druhého ohled, respektovat i jeho přání a názor. Proto se vyhněte permanentní kritice, neboť nikdo nechce být neustále upozorňován na své nedostatky, chyby a omyly.

A přitom všem neztrácejte ze zřetele sebe samotné, nenechte si vzít věci, které se líbí jen vám. A jakkoli to možná zní triviálně, nelžete! Nepoctivost je nesmlouvavým zabíjákem vztahů. A také neustále nekomandujete. Nepodsouvejte druhému, co je pro něj dobré. Neduste ho přílišnou, vlezlou a lepkavou péčí (viděli jste, kam to vedlo ve filmu Teorie tygra). I přehnaná péče, byť vedena těmi nejlepšími úmysly, může být kontraproduktivní a vztah poškozovat. Proto respektujte svého partnera a dejte mu najevo, že vaše pocity, názory a pravdy neválcují ty jeho. A když zjistíte, že vám to navzdory vaší dobré vůli nefunguje, že vám s někým není dobře, nepokračujte do slepých uliček v hledání toho, co tam není.

Žít jako single totiž není stigmatizující, špatné ani špatně. Takový život může být v určité životní etapě pro mnohé i velmi naplňující a pohodový. Jde jen o to, jestli je to ta pravá volba zrovna v tuto chvíli pro vás. Je na vás, zda se rozhodnete, že to bude váš standardní životní styl, nebo období, které bude trvat jen do té doby, než se stane něco, co váš názor změní, nebo než potkáte někoho, kdo za to stojí.

Ať už se pro single období rozhodnete jen na základě vlastní volby, nebo proto, že tu momentálně není nikdo vhodný do tandemu, může to být vhodná příležitost lépe se poznat, otestovat sám sebe a zapracovat na vztahu k sobě. A také rozvíjet kamarádství, překonat se a jít sám do kina, na večeři nebo na výlet, realizovat, co si přejete, nebo pomáhat těm, kteří to potřebují. Buďte prospěšní, to naplňuje smysluplný život víc, než si myslíte.

Všechny vztahy vyžadují péči a čas. A také trvalý zájem o druhé. Na počátku nového vztahu se intenzivně zajímáme o svět druhého, jsme všímaví k detailům jeho života. Postupem času můžeme získat mylný dojem, že už vlastně všechno víme, a naše všímavost a tedy i zájem opadává.

Udržujte si představu o světě toho druhého a zájem o to, co se v něm odehrává. Co ho teď nejvíc štví v práci, jaký by chtěl vidět film, jakou má rozečtenou knížku, na co se těší a čeho se obává nebo třeba v jakém oblečení se mu nejvíc líbí? V partnerské komunikaci si darujte denně alespoň čtvrt hodiny klidného rozhovoru o jakémkoli nekonfliktním tématu. V ostatních vztazích využijte všechny nabídnuté příležitosti ke kontaktu.

A také dbejte na kvalitně společně strávený čas. Není důležitá kvantita, kolik času, kdy přesně a jak často jiným (jinému) věnujete. Důležitější je, jak kvalitní (čím a jak naplněný) společně strávený čas je. Mějte k druhým respekt založený na úctě a empatii, jedinečnosti a odlišnosti. Tím dáte najevo, že odlišné názory, postoje, myšlenky či hodnoty mají právo na existenci, což je předpoklad pro to, že vyjdeme s druhými, i když se jejich názory liší od našich. Přijímejte druhého takového, jaký je, bez autoritativního hodnocení a posuzování. Jen tak vznikají důvěryhodné a naplněné vztahy, které jsou založené na upřímnosti, spolehlivosti, otevřenosti, laskavosti a jistotě – o feromonech či přímo Fenylethylaminu nemluvě.

Pamatujte si, že důvěru dlouho budujeme, ale velice rychle ji můžeme ztratit. Vztah upevňuje i to, jak si vzájemně dokážete projevovat obdiv a sympatie. V počátcích vztahu na protějšku často obdivujeme úplně všechno: jak mluví, jak řídí auto, jak komentuje události, jak vybírá vánoční dárky nebo jak úhledně maže máslo na chleba. Dávejte najevo tento obdiv v běžných každodenních maličkostech a dělte si radost replikami typu: těším se na tebe, ten rolák ti sluší, dík, ta snídaně byla skvělá a nevádí, že jsi zase tolik nadrobil. Vlastně ve všech mezilidských vztazích je vzájemné oceňování důležité. Je to zpětná vazba pro druhé o tom, že kamaráda, sestru, kolegu, přítele znáte, vnímáte a že vám není lhostejný. Někdy stačí jen prohodit: To je dobře, že voláš, já to pořád odkládám, jsem ráda, že jsme se sešli, potřebovala jsem to, to je prima, že jsi se neoholil, příjemně to škrábe.

Nezapomínejte na klíčovou roli komunikace. Mluvte spolu, naslouchajte si a poskytněte zpětnou vazbu. Při komunikaci věnujte stejnou pozornost slovům i doprovodným neverbálním projevům. Buďte empatičtí a občas mrkněte na svět očima toho druhého. Buďte pro druhé dostupní a vstřícní, budou-li to potřebovat. Nabízejte péči a laskavost v emocionální i praktické rovině. Vnímejte vztahy jako závazek, na kterém vám záleží, a slib, který je třeba dodržet. Uvědomte si a respektujte, že se život neustále vyvíjí a mění, akceptujte to a snažte se, aby vám bylo ve vztazích, které navazujete, dobře. Ty sice mohou občas procházet dílčími krizemi, které k nim tak nějak patří, ale vzdávat se jich při první hádce je buď hloupost, nebo pohodlnost, případně obojí. Musíte si to prostě odpracovat!

Pro další pokračování vztahu je důležitá i schopnost odpustit. Ale i odpouštění má své hranice a limity. Pokud je ve vaší blízkosti někdo, s kým vám dobře není, nebo někdo, kdo vám dokonce ubližuje, je důležité stanovit osobní mez, za kterou nelze zajít, nebo se přestat trápit a vztah ukončit.

Nehledejte perfektní život, perfektní vztahy, perfektního partnera. Nic tak absolutního prostě neexistuje. Smiřte se s tím, ale nepropadejte proto beznaději. Mít dobrý život, dobré vztahy a dobrého partnera pro dobrý pocit z naplněného života docela stačí. A vztahům mezi vámi a druhými se věnujte! Dává to životu smysl, obsah i cenu. Nakonec, možná, jsou tím největším přepychem, který je na dosah všem. Všem, kteří chtějí...

Co obnáší svět „tam venku“, nejlépe předá mentor

Anna Ničová

Nahlédněte do profesní praxe a vytvořte si kontakty ve vědě, byznysu, ale například i na ministerstvu.

Ať už přemýšlíte, kam zamíříte po škole, a chcete ještě před státnicemi nahlédnout do prostředí firem a institucí, nebo vás zajímá, co všechno obnáší práce vědce, v rámci mentoringu vám pomůžeme najít odpovědi na vaše otázky. Můžete se učit od zkušenějších, a posunout se tak na své kariérní dráze o krok dál.

Přihlašování do mentoringu je pro všechny studenty, zaměstnance i absolventy otevřeno do 31. 3. 2022 na www.pk.vsch.cz/mentoring

„Studenti by měli vědět, že chemie není jen práce v laboratoři a vědecká činnost. Je to třeba i obchod nebo výroba, může se zkrátka uplatnit ve všech oblastech lidské činnosti.“

Michaela Chrastná
R&D projektová manažerka / Lego

„Několikrát jsem byla v pozici, kdy jsem nabírala lidi, a vždy jsem hledala něco, co je odlišné. VŠCHT poskytuje výborné vzdělání, ale je to jen nějaký základ. Je potřeba se rozvíjet a myslím si, že ten tlak je čím dál tím větší a je rozhodně větší teď, než byl za mých studentských let.“

Viktor Janoušek
Ředitel / Brenntag

„Já si myslím, že pokud se student chce někam dostat, tak mentora potřebuje. Je důležité mít možnost se zeptat a slyšet názor někoho, kdo si prošel tím samým, co řeším. Já jsem tu možnost neměla a cítím, že mi to chybělo.“

Kristýna Kantnerová
PostDoc / University of Colorado at Boulder

Předpisy a formality

Jan Kříž

Od začátku prosince do poloviny února byla vydána či nabyla platnosti jedna vnitřní norma, jedna směrnice, tři výnosy a dva oběžníky.

Všechny dokumenty jsou zveřejňovány běžným způsobem na intranetu – kde jsou také anoncovány v novinkách. Na vybrané dokumenty také chodí upozornění e-mailem. Vybrané dokumenty jsou pak postupně překládány a zveřejňovány v anglickém znění na anglické verzi intranetu.

Organizační řád VŠCHT Praha (norma A/N/961/7/2021)

Organizační řád se měnil k začátku roku, kdy došlo ke sloučení rektorátů oddělení vědy a výzkumu a transferu technologií. V únoru je pak přidáván do příslušného organizačního schématu nový Ústav udržitelnosti a produktové ekologie FTOP.

Organizace povinného předmětu Odborná praxe v magisterském studiu (směrnice A/S/961/8/2021)

K začátku nového semestru byla novelizována směrnice, kterou se řídí výuka praxí a jejich smluvní zajištění s externími partnery.

Tak uvidíme se v PC!

Miroslava Grünwaldt

„Pracovala jsem na VŠCHT teprve pár dní a už jsem věděla, že jsem na výjimečném místě. V e-mailech jsem četla ‚hledáme novou kolegyni pro PC‘, ‚musíme připravit propagaci PC‘ a ‚tak uvidíme se za chvíli v PC!‘ a pomyslela jsem si ‚na VŠCHT musí mít opravdu nějaký úžasný počítač, když pro něj hledají kolegyni, chystají mu propagaci a dokonce si v něm můžou dát sraz‘. Později jsem pochopila, že VŠCHT je opravdu výjimečná, ale nikoli díky skvělému počítači, ale protože PC tam znamená Projektové centrum.“

Ještě v 60. letech 20. století se vědec mohl vydat s tužkou, papírem a kufrem dárků do subsaharské Afriky, aby zaznamenal dosud nepopsaný jazyk místních obyvatel, a zpátky v Evropě s pomocí psacího stroje připravil publikaci, která se stala slavnou a po mnoho desetiletí nepřekonatelnou. V dnešní době je věda, která má být společností přínosná, záležitostí spolupráce – sítě, po kterých se vědci pohybují, musí být rozpaté mezi různými státy, mezi různými sektory i mezi různými vědními obory. Čím rozmanitější toto rozpětí je, tím překvapivější a převratnější mohou být výsledky.

Tuto myšlenku ilustrují výsledky projektu Leiden Madtrics¹: Na univerzitách a výzkumných institucích v zemích s nízkým nebo skromným inovačním potenciálem, mezi které patří i Česká republika, je více než 50 % insiderů, to znamená, že šest let po začátku své publikační činnosti jsou vědci stále ještě na stejné instituci. V zemích západní Evropy a v USA je tomu naopak. Například pouze jeden ze čtyř vědců z Indiana University Bloomington začal svou publikační činnost na téže instituci.

Projektové centrum chce začít právě tady – poskytovat vědcům podporu v tom, aby se jejich sítě rozepjaly a jejich vědecká činnost byla více inspirativní a zároveň jejich vědecké ambice realizovatelné. Na národní i evropské úrovni se do vědy a výzkumu investují nemalé částky a existuje nesčetně nejrůznějších programů a schémat financování. Projektové centrum se každý den pohybuje v této změti a hledá cesty, po kterých se

vědci mohou vydat. Těch cest je mnoho – možnost stáží na zahraničních institucích, založení vlastní výzkumné skupiny, navázání spolupráce s kolegy v zahraničí, naskočení do běžících zahraničních projektů, realizace vlastního výzkumného projektu, ať už kolaborativního, nebo individuálního, v základním, nebo v aplikovaném výzkumu, využití přístrojů nebo personálu jiné instituce nebo přizvání excelentního zahraničního experta ke spolupráci na VŠCHT, a to vše jak pro studenty, tak pro začínající i zkušené vědce. Spolupráce mezi Projektovým centrem a vědci by měla fungovat tak, že vědec si vybere směr a Projektové centrum poskytne „mapu“, podle které vědec může, s podporou Projektového centra, kráčet dál – od formulace vlastní ideje, přes hledání vhodných partnerů, přípravu projektového návrhu, podepsání relevantních smluv až po pomoc s administrací běžícího projektu a podáváním průběžných a závěrečných zpráv.

Že je spolupráce administrátorů a vědců smysluplná a nese dobré ovoce, je myšlenka, která stála u zrodu Projektového centra. Již několik let Oddělení pro vědu a výzkum poskytovalo metodickou podporu vědcům a bylo spojovacím článkem mezi vědci a poskytovateli, ale vědci sami přicházeli stále častěji s žádostmi o podporu. A aby podpora mohla být poskytována v dostatečné kvalitě i rozsahu, vzniklo Projektové centrum. Hanka Štěpánková, vedoucí Projektového centra, vzkazuje: „Není správné, když vědci tráví administrativou více času než vědou a výukou. Právě proto je tady Projektové centrum.“

¹<https://www.leidenmadtrics.nl/articles/where-do-scholars-move-measuring-the-mobility-of-researchers-across-academic-institutions>

Projektové centrum

PROJEKTOVÁ PODPORA PRO JEDNOTLIVÉ FAKULTY

Během přípravy návrhu projektu:

Finanční plán projektu – podpora při návrhu a schvalování, včetně stanovení osobních nákladů členů projektového týmu dle požadovaných úvazků, režijních/nepřímých nákladů

Založení projektu a vložení požadovaných údajů v interním systému GaP, případně i v externích informačních systémech poskytovatelů (GRIS, ISTA)

Během realizace projektu:

Průběžný dohled a kontrola finančního čerpání – osobní náklady, změny úvazků a osobních příplatků

Pomoc s přípravou finanční části průběžných a závěrečných zpráv k projektu – zajištění povinných příloh, komunikace s oddělením plánu a rozpočtu

Koordinace pravidelných schůzek projektového týmu VŠCHT a/nebo konsorcia

FCHT

Mgr. Renáta Chromcová

FTOP

Ing. Petra Stočesová

FPBT

Ing. Romana Bocková

FCHI

Mgr. Anna Keprtová

Ing. Hanka Štěpánková

vedení Projektového centra,
mezinárodní projekty VaV, Horizon
Europe, Noc vědců

Zuzana Vavreinová

sekretariát projektového centra

METODICKÁ PODPORA

Podpora při přípravě
projektových žádostí dle
podmínek dané výzvy

Zajištění souladu s interními předpisy

Zajištění potřebných příloh za VŠCHT
(čestné prohlášení, plná moc)

Komunikace s poskytovateli grantů
(odesílání projektových žádostí datovou schránkou)

Individuální konzultace

Podpora v průběhu realizace
projektů

Administrace změnových řízení

Komunikace s poskytovateli grantů, odesílání
průběžných i závěrečných zpráv datovou schránkou

Zveřejnění smluv s poskytovatelem grantu
ve veřejném rejstříku MV

Školení a semináře

Pomoc s orientací v nabídce vědecko-výzkumných projektů českých
a zahraničních poskytovatelů

Administrace uzavírání smluv s poskytovateli i projektovými partnery

TAČR, MPO, ESF

Ing. Iveta Pospíšilová

GAČR, MZe, MV, MZ, MK

Ing. Hana Čadková

MŠMT

Ing. Anna Chmelová

mezinárodní projekty VaV, Horizon Europe,
EHP a Norské fondy

Ing. Karolína Friessová, Ph.D.

Horizon Europe, EIT HEI

Miroslava Grünwaldt, M.A.

mobility MSCA a OP VV, Horizon
Europe

Ing. Anna Konecká

projekty OP VV, finanční management

Ing. Jana Tomášková

mobility OP VV, DIOSCURI

Ing. Bc. Anna Knaislová, Ph.D.

Více najdete na: intranet.vscht.cz/projektove-centrum

„Štěstí lze nalézt i v těch nejtemnějších dobách, pokud si člověk vzpomene, že se má obrátit ke světlu.“

Z filmu Harry Potter a vězeň z Azkabanu (2004)

